

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 739

гр. Стара Загора, 03.06.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на трети юни през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно частно гражданско дело № 20265500500412 по описа за 2026 година

Производството е образувано по частната жалба на Н. С. Ш., чрез адв. Н. Г. против определение № 791 от 24.04.2026г., постановено по гр.д. № 488/2026г. по описа на Казанлъшкия районен съд, с което се прекратява като недопустимо производството по направеното от ищцата Н. С. Ш. против ответниците С. С. М. и С. Б. С. искане съдът за признае за установено по отношение на ответниците, че договорът по нот. акт за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане № 58, том III, рег. № 2434, дело № 436/2024г. на нотариус П.П. е непротивопоставим, не поражда обвързващо правно действие по отношение на нея в частта за разликата над прехвърлените $\frac{1}{2}$ ид.ч. от правото на собственост върху имотите до притежаваните от прехвърлителя $\frac{4}{6}$ ид.ч., тъй като праводателят на ответницата С. М. и е прехвърлил чужди права и да признае за установено по отношение на ответниците, че тя Н. Ш. е собственик на $\frac{1}{4}$ ид. част от имотите по наследство от нейната майка.

Частният жалбоподател е останал недоволен от обжалваното определение, поради което го обжалва в срока, като неправилно. Моли да се отмени, а делото да се върне за продължаване на процесуалните действия по предявения положителен установителен иск за собственост по чл. 124 ГПК.

В срока за отговор от другите страни С. М. и С. С. не е постъпил писмен отговор.

Съдът, след като обсъди направените в жалбата оплаквания и провери допустимостта ѝ намери за установено следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока за обжалване, срещу

подлежащ на обжалване акт, внесена е дължимата държавна такса за въззивното частно производство.

Производството по гр.д. № 488/2026 г. по описа на РС – Казанлък е образувано на 10.02.2025г. след разделяне на предявените с обща искова молба искове за обявяване на недействителност на част от правна сделка, иск за делба на недвижими имоти и иск за заплащане на обезщетение по чл. 344 ГПК за разглеждане в отделни производства. Със същото определение съдът е дал срок на ищцата до представи поправена искова молба за обявяване на недействителност на част от правна сделка, като съобрази кои са задължителните участници в съдебното производство, посочи цената на иска и представи оценка на претендираната идеална част от имотите, предмет на сделката.

По делото е приложена нова искова молба от Н. С.Ш. против С. С. М. и С. Б. С., с която се претендира прогласяване на недействителност на договор и се иска установяване по отношение на ответниците, че ищцата е собственик на ид. част от недвижими имоти.

С определение от 09.04.2026г. съдът е дал отново указания на ищцата да приведе предявения иск за нищожност на сделка в съответствие с изискванията на закона за пасивната легитимация на лицата и да представи документ за внесена държавна такса.

С молба ищцата уточнява, че претенцията не е за нищожност на сделка, а че сделката е непротипоставима на ищцата за прехвърлените в повече права, отколкото притежава праводателят по нея. Уточнява, че е предявен иск за установяване на правото на собственост на ищцата за идеални части от недвижими имоти по отношение на ответниците и че съдържа два пункта. Представя и поправена искова молба, насочена срещу надлежните ответници.

С обжалваното определение, КРС е прекратил производството по предявения иск като недопустим, като излага подробни съображения по същество на предявения иск за относителна недействителност на договор.

При така установеното, въззивният съд намира, че с последното уточнение на исковата молба от 24.04.2026г. ищецът е предявил установителен иск срещу ответниците за признаване правото му на собственост върху идеални части от недвижими имоти, с правно основание чл. 124 ГПК, който иск е винаги допустим.

Посоченото от ищцата обстоятелство, че единият съсобственик на процесните недвижими имоти е прехвърлил на другия съсобственик повече права отколкото притежава, като е сключил договор за прехвърляне на недвижими имоти за 2/3 /4/6/ идеални части от тях, съдът намира, че касае обстоятелства, които подлежи да бъдат установени в процеса по установителния иск за собственост. Това искане, след последното уточнение на ищца няма характер на самостоятелен иск, доколкото не може да бъде квалифицирано като иск по някоя от хипотезите на чл. 26 и следващите от ЗЗД.

Тъй като предявения от ищцата установителен иск за собственост спрямо ответниците на идеални части от недвижими имоти е допустим, постановеното от районния съд определение е неправилно. Затова обжалваното определение на КРС следва да бъде отменено, а делото - върнато на същия съд за продължаване на процесуалните действия по предявения установителен иск за собственост от ищцата.

По изложените мотиви съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 791 от 24.04.2026г., постановено по гр.д. № 488/2026г. по описа на Казанлъшкия районен съд.

ВРЪЩА делото на РС – Казанлък за продължаване на процесуалните действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____